

Zvonite, zvuci... VOJISLAV ILIĆ

Zvonite, zvuci...

A veče kad se na zemlju sprema,

Umorni grleć svet,

I srce drhće – i reči nema

Da želji prida let:

Razbivši harfu o kamen hladni,

Ja sklapam pogled svoj

I strepim, tonem... i našto zvuci,

Kad čujem šapat tvoj!

O zvučne strune nemirnih dana!

Čuvajte slatki glas

Za pozdrav dana, kad zora rana

Istokom raspe kras;

Pa svu noć budan kad pogled sklopi

Anđelak mili moj:

zvonite zvuci, zvonite zvuci,

zvonite onda njoj.